

KARTLEGGING AV VERDEN DER UTE

Tine Semb (red.)

– Vi høre en tendens til å støtte oss til såkalte vitenskapelige fakta, men så finner vi ut at disse ikke stemmer, likevel, sier Daniel Gustav Cramer.

Billedkunst har tatt en prat med ham i mørkerommet.

- Om bare noen få uker åpner du en utstilling ved Entrée i Bergen (11.11.–16.12.). Kan du fortelle litt om prosjektet du planlegger å vise?
- Det hele begynte tidligere i år da jeg og Espen (Johansen, kurator for utstillingen, red.anm.) møttes på Oslo lufthavn. Vi hadde hatt kontakt et års tid, diskutert ulike ideer for utstillingen, og hadde bestemt oss for å legge ut på en «felttur» nordover, til en fjellandskap i Dalarna, på grensen mellom Norge og Sverige. Her finnes nemlig «verdens eldste tre» (det sagt, så finnes det mange trær som går under denne betegnelsen ...), og akkurat dette treet – og det var dette som var så fascinerende – er på tross av sin antatte alder på nesten 10 000 år, bare en liten, skjør skapning. Med sin tynne, elegante stamme rekker granen knappe fire meter over bakken og lever der oppe, helt alene på vidda. Vi følte at treet og omgivelsene der hadde en slags naturenergi ... og dette gjorde et sterkt inntrykk som altså ble utstillingens utgangspunkt: en tur og et sted.
- Jeg kommer også til å vise et annet prosjekt om et ganske annerledes område, nemlig ørkenen Algodones i den sørlige delen av California, helt på grensen til Mexico. Og så vil det være elementer hentet fra en større installasjon som ble vist på Island tidligere i år.
- Så, i korte trekk handler arbeidene du skal vise om trær og ørkener ...?
- Vel, jeg vil kanskje ikke si at de handler om dette. Det nevnte treet er for eksempel oppkalt etter hunden til forskeren som oppdaget det, Old Tjikko. Prosjektet

handler heller om opplevelsen vi hadde knyttet til dette treet; hvordan føttene mine verket i dagevis etter fotturen utover fjellviddene. For meg handler dette om tid – om overlevelse og forgjengelighet, om vennskap, og været ... Og *abstraksjon* er et uunngåelig element her, for representasjonen av denne opplevelsen – å tilpasse og liksom redusere det kunstneriske uttrykket til en «form» – vil alltid være med på å lede tolkningen av arbeidet. Men «oss og landskapet» er definitivt et bakteppe for utstillingen.

- På et vis synes forholdet mellom mennesker og omgivelser som et tema du stadig følger. Helt konkret gjennom måten du kartlegger ulike topografier gjennom repetisjon. I *XXX* (2017), for eksempel, plantet du 100 jernstenger i jorden over en mange kilometer lang strekning langs den islandske kysten ... Og så er det bruken av serielle fotografier, som i *Three Sheep* (2013) – som viser en åskam og, ja, ikke så overraskende: tre sauer, inn og ut av det samme kamerautsnittet. Dette er jo også en form for «mapping» ...
- Absolutt! Forholdet mellom «jeg-et» og verden der ute er på mange måter utgangspunktet for det jeg driver med. Dette forholdet er komplekst, for det beskriver ikke bare en samhörighet, men handler også om å tenke et skille her – mellom meg og *det andre*. Vi høre en tendens til å støtte oss til såkalte vitenskapelige fakta ... som at tid er lineært; tyngdekraften gitt ... men så finner vi plutselig ut at disse ikke stemmer, likevel. (Jeg elsker å lese utdaterte vitenskapelige teorier, for eksempel om størrelsen og massen til en planet som Pluto. Faktum er jo at vi hverken kan si noe for sikkert om hva Pluto består av, og den regnes ikke engang som en planet lenger ...). Så, du kan si at jeg er mer opptatt av den direkte og umiddelbare måten hver og én forholder seg til verden på, den som baserer seg på *erfaring*, selv om også den i bunn og grunn er et resultat av både individuelle og kollektive forhandlinger. Her tenker jeg blant annet på Prousts ideer om hvordan en lukt eller lyd kan sende oss langt tilbake i tid, og plutselig får det vi har rett fremfor oss en ny betydning.
- For meg er et arbeid som *Three Sheep* et tilfeldig møte mellom en person – i dette tilfellet, meg – og de tre dyrene. Og følger du bildesekvensen vil du også se at det handler om vennskap. For de tre dyrene nyter åpenbart hverandres selskap.
- Åpenbart. Som vi har snakket om, bruker du mye tid i felten, og gjør prosjekter over hele kloden. Men hvordan får du egentlig tid til alt dette?
- Jeg vet ikke ... Jeg jobber mye. Det høres

muligens deprimerende ut, men dette intense arbeidet – så lenge det ikke tvinger meg til å sitte altfor mye foran en skjerm – kan være veldig gøy. Jeg bor jo i Berlin sammen med kjæresten og partneren min, Haris (Epaminonda), og leiligheten vår er både hjem og studio. Det er heldigvis romslig nok til at vi ikke trækker hverandre på tærne, bokstavelig talt, og det tillater oss å jobbe når som helst på døgnet. Og når jeg reiser og tilbringer tid utendørs, er det stort sett veldig lystbetont. Det som skjer på de ulike stedene viser seg uten unntak å være uventet og spennende, på et eller annet vis.

- Et siste spørsmål: Er det noe du vil tilføye om programmet de neste månedene?
- For øyeblikket har Joana Escoval og jeg en utstilling ved GREY NOISE i Dubai. Og jeg er i ferd med å åpne en utstilling ved SPERLING og tongewölbe T25, et prosjekttrom kuratert av Andreas Wittmann, sør i Tyskland. Begge er i samarbeid med Haris. Sist vi stilte ut sammen var på iDOCUMENTA (13) i 2012, så vi gleder oss veldig!

DANIEL GUSTAV CRAMER (f. 1975 i Düsseldorf) er en billedkunstner som er basert i Berlin. Cramer gjør ofte «feltarbeid» med utgangspunkt i et sted eller område, noe som gjerne tar form som fotografier og publikasjoner.

Det siste året har Cramer stilt ut i en rekke byer kloden over, og i løpet av de neste tre månedene står blant annet Dubai, Frankrike og Tyskland for tur. I tillegg vil han bidra til et utvalg publikasjoner, deriblant *Mousse* og *Ambit*, og ha et kunstneropphold ved Point Centre for Contemporary Art på Kypros.

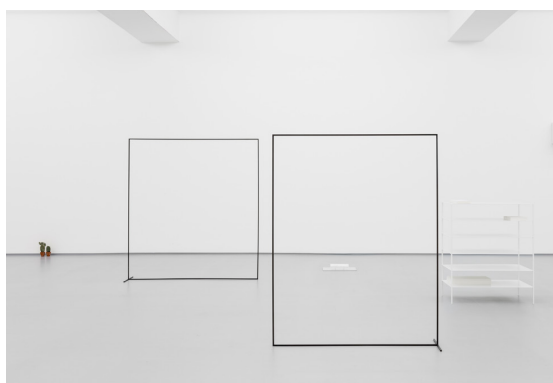
I november (25.11.–13.10.) åpner han separatutstilling ved Entrée i Bergen, kuratert av Espen Johansen.

Cramer er representert av BolteLand Galerie i Zürich, Sies + Hoeko i Düsseldorf og Vera Cortes Gallery i Lisboa. Publikasjonene hans er tilgjengelig i en rekke kunstbokhandler, blant annet Motto Books i Berlin.

Nettside: www.danielgustavcramer.com

BILLEDKUNST
2017 · NR 5

KOMMENDE

- ↑ Cramer i Sharjah-ørkenen i Dubai, september 2017.
- ↑ Installasjonsbilde fra «Fourteen Works» ved Galeria Vera Cortes Lisboa tidligere i år.
- Treet Old Tjikko (2017). Bildet er hentet fra en bokserie, produsert av Entrée i Bergen. Gjengitt med tillatelse fra BolteLang Galerie, Sies + Høke og Galeria Vera Cortes.